

ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Президії Правління
Товариства Червоного Хреста України
від 18 травня 2026 р. № 29/1

Політика убезпечення Товариства Червоного Хреста України

I. Загальні положення

1.1. Товариство Червоного Хреста України (далі – Товариство/ ТЧХУ)¹ створює та підтримує безпечне середовище для всіх осіб, яким надається допомога, а також для членів, волонтерів, працівників, підрядників і партнерів ТЧХУ, в якому поважають права, свободи та гідність кожної особи.

1.2. ТЧХУ запобігає, виявляє та реагує на всі форми шкоди та порушень у сфері убезпечення, включаючи зловживання владою, експлуатацію, недбалість, насильство, дискримінацію, сексуальну експлуатацію, сексуальне насильство, зокрема сексуальні наруги та сексуальні домагання. ТЧХУ також забезпечує убезпечення дітей відповідно до принципу найкращих інтересів дитини, безпечне робоче середовище і захист осіб, які добросовісно повідомляють про порушення по всіх формах шкоди.

1.3. ТЧХУ застосовує підхід нульової толерантності (Zero Tolerance) до будь-яких порушень у сфері убезпечення, а також до бездіяльності, неналежного реагування або невжиття належних заходів у відповідь на відомі ризики повідомлення чи порушення у сфері убезпечення.

1.4. Ця Політика визначає, як принципи та стандарти з убезпечення впроваджуються в діяльність ТЧХУ та позиціонує ТЧХУ як безпечну організацію, у якій убезпечення є як однією з інституційною цінностей, так і операційним стандартом і спільною відповідальністю на усіх рівнях Товариства, що інтегрується в усі напрями його діяльності.

1.5. В ТЧХУ убезпечення є важливою складовою реалізації місії Товариства та включає політики, практики і заходи, спрямовані на запобігання будь-яким формам шкоди, що можуть виникати у зв'язку з діяльністю ТЧХУ. Убезпечення сприяє безпечній, інклюзивній та підзвітній діяльності Товариства, що зміцнює довіру громад та підтримку партнерів.

¹ Товариство Червоного Хреста України складається з обласних, Київської міської організацій, які в свою чергу складаються з місцевих організацій, а також його виконавчого органу – Національного комітету.

1.6. Ця Політика розроблена з урахуванням чинного законодавства України, а також відповідних міжнародних стандартів, зокрема у сферах прав людини, захисту дітей, гендерної рівності та інклюзії, захисту персональних даних, а також убезпечення, перелік яких наведено у додатках 1-3 до цієї Політики.

1.7. Основні поняття, що стосуються сфери убезпечення, наведені в глосарії, який є додатком 4 до цієї Політики.

II. Мета Політики

2.1. Метою цієї Політики є забезпечення системної інтеграції убезпечення в усі напрями діяльності ТЧХУ з дотриманням принципу обов'язку дбайливого ставлення (duty of care) та створення безпечного середовища, заснованого на повазі до прав, гідності та безпеки всіх осіб, з якими взаємодіє ТЧХУ

2.2. Ця Політика встановлює зобов'язання ТЧХУ та мінімальні організаційні вимоги щодо запобігання, виявлення, повідомлення, реагування та управління ризиками і випадками порушень, та підзвітності у сфері убезпечення, зокрема шляхом:

- запобігання ризикам шкоди, що можуть виникати у зв'язку з діяльністю ТЧХУ;

- визначення ролей і завдань у сфері убезпечення;

- встановлення стандартів убезпечення, прийнятної та неприйнятної поведінки;

- підвищення обізнаності щодо убезпечення та сприяння безпечній та етичній поведінці;

- виявлення та управління ризиками в діяльності ТЧХУ;

- забезпечення безпечних, доступних та конфіденційних механізмів повідомлення про ризики, підозри порушення або випадки у сфері убезпечення;

- забезпечення своєчасного справедливого та підзвітного реагування з застосуванням підходу, орієнтованого на постраждалу особу.

2.3. Ця Політика застосовується у взаємозв'язку з іншими локальними нормативними актами ТЧХУ та не замінює їх. Політики ТЧХУ у сфері убезпечення, якими визначено сферу їх застосування та функції, визначено у додатку 3 до цієї Політики.

III. Сфера застосування

3.1. Ця Політика поширюється на обласні, Київську міську, місцеві організації та Національний комітет ТЧХУ, а також до осіб, пов'язаних із ТЧХУ, незалежно від місця, формату чи способу здійснення діяльності Товариства.

3.2. Для цілей цієї Політики та локальних нормативних актів, що прийняті на її виконання, до осіб, пов'язаних із ТЧХУ, належать:

працівники та волонтери, а також члени ТЧХУ, інші особи, які діють від імені ТЧХУ або представляють його, для яких положення цієї Політики є обов'язковими; підрядники, постачальники, консультанти, надавачі послуг та інші контрагенти, партнери та донори Товариства, включаючи їхній персонал, особи, які отримують допомогу від Товариства, які мають дотримуватися положень цієї Політики настільки, наскільки це можливо, з урахуванням характеру та обсягу їхньої взаємодії з ТЧХУ.

3.3. Ця Політика застосовується протягом усього періоду співпраці або взаємодії з ТЧХУ, включаючи позаробочий час, як під час особистої взаємодії, так і онлайн, та застосовується до тих випадків, коли ризик або шкода пов'язані з діяльністю, представниками, програмами, послугами, партнерствами, комунікаціями або організаційними процесами ТЧХУ. Політика не охоплює всі випадки насильства, експлуатації чи вразливості в громадах загалом, якщо такі випадки не пов'язані з діяльністю або впливом ТЧХУ.

IV. Роль і значення забезпечення

4.1. Убезпечення в ТЧХУ є інституційною системою заходів щодо запобігання, виявлення та реагування на ризики та випадки шкоди, що можуть виникати у зв'язку з діяльністю Товариства, що спрямована на забезпечення безпеки, поваги до гідності та прав усіх осіб, з якими взаємодіє ТЧХУ.

4.2. Убезпечення в ТЧХУ є системоутворюючим механізмом діяльності організації та спрямоване на забезпечення якості та безпеки послуг, підзвітності, зміцнення довіри з боку громад, партнерів і органів влади, а також посилення інституційної спроможності Товариства.

4.3. Убезпечення є інституційним зобов'язанням ТЧХУ, що реалізується на основі підходу «Безпечна організація» (Safe Organization), який базується на взаємопов'язаних ключових компонентах, зокрема:

1) культура забезпечення (Safe Culture): формування культури забезпечення та лідерської відповідальності, що забезпечує нульову толерантність до шкоди та підтримує безпечне середовище для повідомлення про порушення;

2) безпечна взаємодія з людьми (Safe People): забезпечення безпеки людей через належний підбір, етичну поведінку та дотримання обов'язку дбайливого ставлення, що охоплює працівників, волонтерів та інших осіб, пов'язаних із ТЧХУ;

3) безпечна програмна діяльність і надання послуг (Safe Programmes): забезпечення безпечної реалізації програм і надання послуг, що передбачає

інтеграцію принципів убезпечення в усі етапи програмного циклу та недопущення шкоди;

4) безпечні партнерства (Safe Partnerships): розбудова безпечних партнерств та спільної підзвітності, що включає належну перевірку партнерів, управління ризиками та забезпечення дотримання стандартів у сфері убезпечення;

5) безпечні системи та підзвітність (Safe Systems): інституційні системи, процеси та механізми ТЧХУ функціонують з урахуванням принципів убезпечення та підтримують ефективне управління ризиками у сфері убезпечення.

Ці компоненти формують цілісну систему убезпечення ТЧХУ та забезпечують впровадження підходу «Безпечна організація» на всіх рівнях діяльності ТЧХУ.

4.4. Убезпечення інтегрується в усі напрями діяльності ТЧХУ через наскрізний підхід та є складовою організаційної культури, що визначає підходи до поведінки, прийняття рішень і взаємодії на всіх рівнях Товариства.

4.5. Убезпечення є складовою організаційного розвитку ТЧХУ, що сприяє формуванню безпечного, підзвітного та стійкого національного Товариства.

4.6. Убезпечення здійснюється як комплексний і безперервний процес, що охоплює заходи із запобігання, захисту, повідомлення та реагування на ризики і порушення відповідно до внутрішніх процедур ТЧХУ.

V. Ризики та порушення у сфері убезпечення

5.1. Ризики у сфері убезпечення – ризики заподіяння шкоди, що можуть виникати у зв'язку з діяльністю ТЧХУ, включаючи взаємодію за участі осіб, пов'язаних із ТЧХУ.

5.2. ТЧХУ визнає, що у процесі надання допомоги, організаційної діяльності та партнерської взаємодії можуть виникати дисбаланси влади, ресурсів, впливу або технічної спроможності, зокрема між надавачами та отримувачами допомоги, різними рівнями працівників, а також між суб'єктами з різним доступом до ресурсів, впливу та прийняття рішень. Такі дисбаланси можуть підвищити ризики порушень у сфері убезпечення, особливо щодо осіб з вразливих груп населення.

ТЧХУ визнає, що ризики у сфері убезпечення посилюються в умовах гуманітарних криз і надзвичайних ситуацій, що сприяє поглибленню існуючих нерівностей, обмеженню доступу до послуг і механізмів захисту, зростанню залежності осіб від допомоги та підтримки, послабленню механізмів контролю та підзвітності.

5.3. До ризиків та порушень у сфері убезпечення належать, зокрема:

жорстоке поводження та насильство (включаючи гендерно-зумовлене насильство, сексуальне насильство та сексуальні наруги);

фізичне, емоційне, психологічне та економічне насильство (включаючи фінансовий примус, неправомірне використання допомоги або контроль над ресурсами);

експлуатація (включаючи сексуальну експлуатацію, примусову працю, дитячу працю або використання вразливого становища для отримання вигоди);

торгівля людьми (включаючи торгівлю дітьми);

домагання, залякування та булінг (включаючи сексуальні домагання на робочому місці);

недбалість та нехтування;

дискримінація, виключення або необґрунтована відмова в наданні допомоги; зловживання владою, повноваженнями або посадовим становищем.

Ці ризики або порушення можуть виникати як у фізичному, так і в цифровому середовищі.

5.4. ТЧХУ враховує можливість виникнення ризиків або порушень у сфері убезпечення при плануванні та реалізації діяльності, включаючи надання допомоги, взаємодію з громадами та використання цифрових каналів, а також екологічні та соціальні фактори, що можуть впливати на безпеку та добробут осіб.

5.5. ТЧХУ забезпечує недопущення шкоди, а також створення умов для запобігання ризикам та порушенням, безпечного повідомлення та належного реагування на порушення у сфері убезпечення.

VI. Основні зобов'язання ТЧХУ у сфері убезпечення

6.1. ТЧХУ зобов'язується дотримуватися обов'язку дбайливого ставлення (duty of care) та забезпечувати безпеку і повагу до усіх осіб, які пов'язані з ТЧХУ. З цією метою ТЧХУ:

1) інтегрує убезпечення в усі напрями діяльності, системи та функції Товариства та забезпечує необхідні ресурси для його впровадження і розвитку;

2) забезпечує функціонування ефективних систем запобігання, виявлення, повідомлення, реагування та управління ризиками у сфері убезпечення, включаючи доступні, безпечні та інклюзивні механізми повідомлення про підозри, порушення та інциденти;

3) забезпечує своєчасне, неупереджене та підзвітне реагування на ризики та випадки шкоди із застосуванням підходу, орієнтованого на постраждалу особу;

4) посилює обізнаність та компетентності працівників та волонтерів у сфері забезпечення через навчання, адаптацію та професійний розвиток;

5) забезпечує належну перевірку, управління ризиками та підзвітність у партнерствах та операційній діяльності у сфері забезпечення;

6) сприяє формуванню та підтримці культури забезпечення, що ґрунтується на етичній поведінці, повазі до гідності та протидії ризику зловживання владними повноваженнями для недопущення шкоди та зловживань на всіх рівнях Товариства.

6.2. ТЧХУ забезпечує:

безпечну та гідну взаємодію з усіма особами;

інклюзивність заходів з забезпечення та їх відповідність потребам осіб, що належать до вразливих груп населення;

підзвітність, прозорість та захист від будь-яких форм переслідування за повідомлення про порушення (реталіації);

притягнення до відповідальності у випадках порушення, неналежного реагування або винної бездіяльності на ризики та випадки у сфері забезпечення відповідно до локальних нормативних актів ТЧХУ та законодавства України.

VII. Принципи забезпечення

7.1. Забезпечення в ТЧХУ ґрунтується на міжнародно визнаних стандартах, принципах, а також на відданості повазі до людської гідності та прав людини. Кожна особа має право на безпечне середовище, вільне від будь-яких форм насильства, експлуатації, зловживань, дискримінації та інших форм шкоди.

7.2. У діяльності ТЧХУ у сфері забезпечення застосовуються такі принципи:

повага до людської гідності та прав людини;

нульова толерантність до шкоди та порушень (Zero Tolerance) та принцип «не нашкодь» (Do No Harm);

підхід орієнтований на постраждалу особу (Survivor-Centred Approach), що забезпечує повагу до гідності, прав, безпеки і вибору постраждалих осіб, а також до їхньої інформованої та добровільної згоди, яка може бути відкликана у будь-який час, відповідно до локальних нормативних актів ТЧХУ, враховує вплив травми та передбачає застосування травма-інформованого підходу з метою уникнення повторної травматизації;

підхід, чутливий до потреб дитини та орієнтований на забезпечення її найкращих інтересів;

недискримінація, рівність та справедливість;

доступність та безбар'єрність у сфері забезпечення;

протидія дисбалансам влади та зловживанню службовим становищем;

підзвітність перед людьми, яким надається допомога (Accountability to Affected Populations);

конфіденційність і захист персональних даних;

прозорість, відкритість, і доступність інформації щодо підходів до убезпечення та відповідних процесів.

7.3. Діяльність у сфері убезпечення має проактивний характер і спрямована на запобігання шкоді, своєчасне виявлення ризиків і забезпечення ефективного реагування.

7.4. ТЧХУ забезпечує формування безпечного середовища, що сприяє повідомленню про ризики, підозри, порушення у сфері убезпечення без негативних наслідків, та підтримує розвиток культури убезпечення.

7.5. ТЧХУ забезпечує безперервне вдосконалення системи убезпечення шляхом навчання, аналізу практики, врахування отриманого досвіду та оновлення відповідних внутрішніх процедур, визначених локальними нормативними актами Товариства.

VIII. Стандарти поведінки

8.1. Особи, пов'язані з ТЧХУ, мають дотримуватися стандартів поведінки, що відповідають цінностям організації, принципам убезпечення та Кодексу поведінки членів, волонтерів та працівників ТЧХУ, а також сприяти формуванню безпечного середовища для повідомлення про порушення без настання негативних наслідків (реталіації).

8.2. Стандарти поведінки передбачають, зокрема поважне ставлення до всіх осіб та їхньої гідності, дотримання належних професійних меж, забезпечення безпечної та етичної взаємодії з дітьми та особами, що належать до вразливих груп населення.

Стандарти поведінки викладені у цій Політиці, Кодексі поведінки членів, волонтерів та працівників і відповідних локальних нормативних актах ТЧХУ. Практичні приклади очікуваної поведінки наведені у додатку 5 до цієї Політики.

8.3. ТЧХУ забороняє будь-які форми поведінки, що можуть спричинити шкоду, зловживання, експлуатацію або приниження честі та гідності особи. Незнання віку, відсутність усвідомлення або наміру не є підставою для виправдання поведінки, яка заподіює шкоду.

Практичні приклади неприйнятної поведінки наведені у додатку 6 до цієї Політики.

8.4. ТЧХУ у своїй діяльності дотримується основних принципів щодо запобігання сексуальній експлуатації та насильству, визначених у відповідних локальних нормативних актах Товариства.

8.5. ТЧХУ у своїй діяльності дотримується міжнародних стандартів і підходів у сфері убезпечення, зокрема: Шести основних принципів щодо захисту від сексуальної експлуатації та наруг Міжвідомчого постійного комітету ООН (Inter-Agency Standing Committee (IASC))², які наведені у додатку 7 до цієї Політики, Мінімальних операційних стандартів із захисту від сексуальної експлуатації та наруг (MOS-PSEA) Міжвідомчого постійного комітету ООН³, Міжнародних стандартів захисту дітей (Keeping Children Safe)⁴, Базового гуманітарного стандарту якості та підзвітності (Core Humanitarian Standard)⁵ та Рамкової системи з убезпечення та інструменту з проведення самооцінки Міжнародної Федерації Товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця⁶.

IX. Ролі та завдання

9.1. Убезпечення є спільним обов'язком на всіх рівнях ТЧХУ, який інтегрується в систему управління та операційну діяльність Товариства.

9.2. Усі працівники та волонтери забезпечують дотримання вимог цієї Політики та мають сприяти запобіганню шкоді та діяти відповідно до локальних нормативних актів ТЧХУ та законодавства України.

9.3. Обов'язки у сфері убезпечення визначаються локальними нормативними актами та деталізуються у робочих планах з метою забезпечення підзвітності на всіх рівнях ТЧХУ.

9.4. Ролі та завдання у сфері убезпечення визначені на всіх рівнях управління, діяльності ТЧХУ з метою забезпечення підзвітності та ефективного впровадження цієї Політики, зокрема:

1) Президент, члени Правління та Президії Правління ТЧХУ здійснюють загальний нагляд, лідерство та підзвітність у сфері убезпечення;

2) Генеральний директор та Виконавча рада Національного комітету ТЧХУ забезпечує впровадження та інтеграцію убезпечення в усі напрями діяльності Товариства;

3) структурний підрозділ з питань убезпечення Національного комітету ТЧХУ координує розробку, впровадження та моніторинг системи убезпечення;

² [IASC Six Core Principles Relating to Sexual Exploitation and Abuse, 2019 | IASC](#)

³ [IASC Minimum Operating Standards - Protection from Sexual Exploitation and Abuse by own Personnel | IASC](#)

⁴ [The International Child Safeguarding Standards - Keeping Children Safe](#)

⁵ [Home | CHS 2024](#)

⁶ [IFRC Safeguarding Framework and Self-Assessment | Protection, Gender & Inclusion](#)

4) Координаційний комітет з убезпечення забезпечує стратегічне спрямування та міжфункціональну взаємодію;

5) голови обласних та місцевих організацій ТЧХУ, керівники самостійних структурних підрозділів Національного комітету ТЧХУ забезпечують впровадження цієї Політики, інтеграцію убезпечення у діяльність, формування безпечного середовища та належну підзвітність;

6) відповідальні особи з убезпечення (SG Focal Points) сприяють підвищенню обізнаності, ранньому виявленню ризиків та операційній взаємодії у сфері убезпечення;

7) усі працівники та волонтери дотримуються принципів та стандартів убезпечення, сприяють формуванню безпечного середовища, виявленню ризиків та своєчасному повідомленню про ризики, підозри або порушення у сфері убезпечення;

8) партнери мають вживати всіх можливих заходів щодо дотримання принципів та стандартів убезпечення та їх застосування у своїй діяльності.

9.5. ТЧХУ забезпечує, щоб комунікації, взаємодія з суб'єктами у сфері медіа а також збір, використання та поширення зображень, історій, персональних даних та іншої інформації здійснювалися з повагою до гідності, приватності та безпеки особи відповідно до принципів та стандартів убезпечення.

Зовнішня комунікація від імені Товариства здійснюється відповідно до встановлених процедур згідно з локальними нормативними актами ТЧХУ.

Х. Повідомлення та реагування

Повідомлення

10.1. ТЧХУ забезпечує, щоб усі особи мали доступ до безпечних та конфіденційних каналів повідомлення. ТЧХУ забезпечує інформування про наявні канали повідомлення та порядок доступу до них.

10.2. Товариство закликає всіх осіб, яким стало відомо про ризики, підозри або випадки порушень у сфері убезпечення, зокрема порушення вимог цієї Політики, Кодексу поведінки членів, волонтерів та працівників ТЧХУ, невідкладно повідомляти про це через безпечні, доступні та конфіденційні канали повідомлення, визначені ТЧХУ.

10.3. ТЧХУ забезпечує, щоб особи знали, як розпізнавати ризики, підозри або випадки порушень у сфері убезпечення, як повідомляти про них та мали доступ до відповідних каналів повідомлення і механізми перенаправлення.

10.4. Працівники, волонтери та партнери не повинні самостійно перевіряти достовірність інформації або проводити неформальне з'ясування обставин, а мають передавати отриману інформацію через визначені канали відповідно до встановлених процедур.

10.5. ТЧХУ сприяє формуванню культури, у якій особи відчують впевненість і безпеку повідомляти про підозри або випадки порушень у сфері убезпечення. Постраждалі особи не зобов'язані повідомляти про власний досвід і можуть безпосередньо отримати підтримку та консультації через визначені канали з убезпечення.

10.6. ТЧХУ забезпечує:

захист від будь-яких форм негативних наслідків (реталіації) для осіб, які добросовісно повідомляють про порушення;

дотримання конфіденційності та захисту персональних даних;

доступність каналів повідомлення, адаптованих до різних потреб і контекстів;

наявність механізмів для викривачів щодо повідомлення про серйозні порушення, включаючи випадки, що стосуються керівництва ТЧХУ або системних проблем.

10.7. Повідомлення у сфері убезпечення регулюються відповідними процедурами і механізмами перенаправлення, визначеними локальними нормативними актами ТЧХУ та чинним законодавством України.

10.8. У випадках, передбачених договірними зобов'язаннями або законодавством, інформація про ризики або порушення у сфері убезпечення може надаватися донорам або іншим третім особам, у визначених випадках, із дотриманням вимог конфіденційності та захисту даних, з дотриманням підходу, орієнтованого на постраждалу особу та принципу «не нашкодь».

Реагування

10.9. ТЧХУ зобов'язується забезпечувати своєчасне, справедливе та підзвітне реагування на всі ризики або порушення у сфері убезпечення відповідно до підходу, орієнтованого на постраждалу особу.

10.10. У разі необхідності негайно вживаються заходи для оцінки та управління ризиками, а також для забезпечення безпеки та добробуту всіх осіб, включаючи постраждалих, осіб, які повідомили про ризики або порушення, осіб, щодо яких подано повідомлення, та інших осіб, на яких може вплинути ситуація.

10.11. Усі розслідування проводяться відповідно до локальних нормативних актів ТЧХУ, які визначають принципи та процеси проведення незалежних, справедливих і конфіденційних розслідувань.

10.12. ТЧХУ забезпечує, щоб процеси реагування були підзвітними, здійснювалися відповідно до встановлених процедур.

Процеси реагування можуть включати оцінку та зменшення ризиків, заходи убезпечення, підтримку постраждалих осіб, проведення розслідувань (за потреби), а також дотримання вимог конфіденційності, захисту даних та управління інформацією з метою мінімізації ризику подальшої шкоди або повторної травматизації.

XI. Конфіденційність і захист даних

11.1. ТЧХУ забезпечує, щоб інформація, пов'язана з ризиками, випадками порушень та веденням справ (case management) у сфері убезпечення, оброблялася з дотриманням найвищих стандартів конфіденційності, безпеки та поваги до прав і гідності осіб. Ця інформація:

- є строго конфіденційною;

- поширюється виключно за принципом необхідності знання (need-to-know) та відповідно до встановлених процедур;

- надійно зберігається та захищається від несанкціонованого доступу;

- обробляється відповідно до чинного законодавства України, відповідних міжнародних стандартів та локальних нормативних актів ТЧХУ у сфері захисту даних.

11.2. Відповідальність за ведення справ (case management) у сфері убезпечення покладається на уповноважений підрозділ згідно зі встановленими процедурами, визначеними локальними нормативними актами ТЧХУ. У разі суттєвих затримок у реагуванні або розслідуванні такі випадки підлягають невідкладному розгляду на вищому рівні керівництва ТЧХУ.

11.3. ТЧХУ забезпечує належне інформування відповідних осіб про результати розгляду справ у порядку, визначеному встановленими процедурами, з дотриманням принципів конфіденційності, захисту даних та підходу, орієнтованого на постраждалу особу.

11.4. Усі працівники та пов'язані з ТЧХУ особи мають дотримуватися вимог щодо конфіденційності та належного поводження з інформацією у сфері убезпечення відповідно до цієї Політики та інших локальних нормативних актів ТЧХУ. Порушення вимог конфіденційності може розглядатися як порушення цієї Політики та бути підставою для застосування дисциплінарних заходів згідно з процедурами, встановленими у ТЧХУ та відповідно до чинного законодавства України.

11.5. Передача інформації щодо ризиків та випадків порушень у сфері убезпечення третім особам здійснюється лише за належного погодження та відповідно до встановлених процедур, визначених локальними нормативними актами ТЧХУ, із забезпеченням конфіденційності, безпеки та дотримання вимог законодавства України.

ХІІ. Наслідки порушень

12.1. Порушення вимог цієї Політики та Кодексу поведінки членів, волонтерів та працівників ТЧХУ розглядаються відповідно до локальних нормативних актів ТЧХУ та законодавства України.

12.2. За наявності підстав ТЧХУ може вживати відповідних дисциплінарних, договірних або інших заходів реагування відповідно до внутрішніх процедур згідно з локальними нормативними актами ТЧХУ та чинним законодавством України.

У випадках передбачених законодавством або локальними нормативними актами ТЧХУ, інформація може бути передана до правоохоронних чи інших уповноважених органів із дотриманням принципу «не нашкодь», конфіденційності, безпеки та прав постраждалих осіб, а у випадках, що стосуються дітей – з врахуванням найкращих інтересів дитини.

12.3. ТЧХУ дотримується підходу нульової толерантності до всіх форм порушень у сфері убезпечення та забезпечує, щоб усі заходи реагування були справедливими, пропорційними та відповідали вимогам законодавства України та локальним нормативним актам ТЧХУ.

12.4. Неповідомлення про ризики або випадки порушень у сфері убезпечення, бездіяльність або неналежне реагування можуть розглядатися як недотримання вимог цієї Політики.

ХІІІ. Зв'язок Політики із системою убезпечення

13.1. Ця Політика є складовою системи убезпечення ТЧХУ та має застосовуватися у взаємозв'язку з відповідними політиками, внутрішніми процедурами та рамковою системою убезпечення, яка визначає загальну структуру, стандарти, механізми та підходи до розбудови та впровадження системи убезпечення в ТЧХУ.

13.2. Ця Політика підтримується та пов'язана з такими основними локальними нормативними актами у сфері убезпечення, зокрема:

Кодекс поведінки членів, волонтерів та працівників ТЧХУ;

Політика ТЧХУ із запобігання сексуальній експлуатації та насильству;

Політика ТЧХУ щодо захисту дитини;

Політика ТЧХУ з питань захисту, гендеру та включення;

Політика зворотного зв'язку ТЧХУ;

Політика захисту персональних даних ТЧХУ;

Гендерна політика ТЧХУ;

Політика «Знай свого партнера» ТЧХУ (Know Your Partner Policy);

Положення про проведення службових розслідувань у ТЧХУ.

Детальний перелік локальних нормативних актів ТЧХУ, пов'язаних з забезпеченням, їх сфери застосування та функцій, наведено у додатку 3 до цієї Політики.

13.3. У разі розбіжностей між положеннями цієї Політики та інших локальних нормативних актів ТЧХУ, ця Політика є основним орієнтиром щодо зобов'язань у сфері забезпечення, тоді як рамкова система забезпечення та відповідні процедури визначають детальні стандарти, механізми та практичні підходи щодо реалізації системи забезпечення.

XIV. Впровадження, перегляд та дотримання Політики

14.1. Убезпечення в ТЧХУ впроваджується на основі підходу «Безпечна організація» та інтегрується у всі функції, системи та операційну діяльність ТЧХУ, зокрема у:

розробку та реалізацію програм (безпечне програмування та безпечне надання послуг);

організаційні процеси (включаючи безпечне управління персоналом, операційну діяльність і партнерства);

управління ризиками та комплаєнс;

планування, моніторинг, вимірювання та навчання.

Впровадження цієї Політики забезпечується рамковою системою забезпечення, планом дій з забезпечення та відповідними локальними нормативними актами та процедурами. Стандартні операційні процедури надають практичні рекомендації щодо впровадження забезпечення в ТЧХУ.

ТЧХУ забезпечує постійне вдосконалення системи забезпечення через навчання, адаптацію та регулярний моніторинг її ефективності.

14.2. Ця Політика підлягає періодичному перегляду з метою забезпечення її актуальності, ефективності та відповідності чинному законодавству України, міжнародним стандартам і пріоритетам ТЧХУ.

Перегляд Політики здійснюється не рідше одного разу на три роки.

За потреби Політика підлягає позачерговому перегляду, зокрема у разі суттєвих змін законодавчих чи регуляторних вимог, міжнародних стандартів убезпечення, організаційних змін або виникнення нових ризиків.

14.3. Дотримання цієї Політики забезпечується шляхом проведення щорічної самооцінки у сфері убезпечення, внутрішніх аудитів ризиків та моніторингу реалізації плану дій з убезпечення.

Структурний підрозділ з питань убезпечення здійснює моніторинг і аналіз даних у сфері убезпечення з метою виявлення ризиків і тенденцій у сфері убезпечення, удосконалення заходів запобігання та підтримки ефективності системи убезпечення.

14.4. У разі розбіжностей між вимогами законодавства України та положеннями цієї Політики застосовуються вимоги законодавства, при цьому ТЧХУ прагне забезпечити максимально можливий рівень дотримання стандартів та принципів убезпечення.

Додаток 1
до Політики забезпечення
Товариства Червоного Хреста України
(пункт 1.6)

Основні міжнародні стандарти у сфері забезпечення

Шість основних принципів щодо сексуальної експлуатації та наруг
Міжвідомчий постійний комітет ООН (IASC)

[IASC Six Core Principles Relating to Sexual Exploitation and Abuse, 2019 | IASC](#)

Мінімальні операційні стандарти із захисту від сексуальної експлуатації та
наруг Міжвідомчого постійного комітету ООН (IASC)

[IASC Minimum Operating Standards - Protection from Sexual Exploitation and Abuse by own Personnel | IASC](#)

Керівні принципи щодо включення осіб з інвалідністю в гуманітарну
діяльність Міжвідомчого постійного комітету ООН (IASC)

[IASC Guidelines, Inclusion of Persons with Disabilities in Humanitarian Action, 2019 | IASC](#)

Міжнародні стандарти щодо забезпечення дітей

[KCS-ICS-Standards-EN-2024.pdf](#)

Базовий гуманітарний стандарт якості та підзвітності

[Home | CHS 2024](#)

Додаток 2
до Політики убезпечення
Товариства Червоного Хреста України
(пункт 1.6)

Основні нормативно-правові акти у сфері убезпечення

Загальна декларація прав людини Universal Declaration of Human Rights United Nations
Конвенція ООН про права осіб з інвалідністю Convention on the Rights of Persons with Disabilities (CRPD) Division for Inclusive Social Development (DISD)
Конвенція ООН про права дитини Convention on the Rights of the Child OHCHR
Конвенція ООН про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women New York, 18 December 1979 OHCHR

Конституція України Конституція України
Кримінальний кодекс України Кримінальний кодекс України
Кодекс законів про працю України Кодекс законів про працю України
Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» ЗУ «Про запобігання та протидію домашньому насильству»
Закон України «Про охорону дитинства» ЗУ «Про охорону дитинства»
Закон України «Про протидію торгівлі людьми» ЗУ «Про протидію торгівлі людьми»
Закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» ЗУ «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків»
Закон України «Про захист персональних даних» ЗУ «Про захист персональних даних»
Закон України «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні» ЗУ «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні»
Закон України «Про освіту» ЗУ «Про освіту»

Закон України «Про основи національного спротиву» Про основи національного спр... від 16.07.2021 № 1702-IX
Закон України «Про соціальні послуги» Закону України «Про соціальні послуги»
Стратегія національної безпеки України «БЕЗПЕКА ЛЮДИНИ - БЕЗПЕКА КРАЇНИ», затверджена Указом Президента України від 14 вересня 2020 року № 392/2020 Про рішення Ради національн... від 14.09.2020 № 392/2020
Національна стратегія протимінної діяльності на період до 2033 року, схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28 червня 2024 р. № 616-р Про схвалення Національної стр... від 28.06.2024 № 616-р
Концепція Державної цільової соціальної програми протидії торгівлі людьми на період до 2030 року, затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 25 лютого 2026 р. № 184-р Про схвалення Концепції Держав... від 25.02.2026 № 184-р
Стандарт державної мови «Термінологія безбар'єрності» (Національна комісія зі стандартів державної мови) Про напрацювання стандарту державної мови «Термінологія безбар'єрності»

Додаток 3
до Політики забезпечення
Товариства Червоного Хреста України
(пункти 1.6, 2.3, 13.2)

Політики ТЧХУ у сфері забезпечення

Політики ТЧХУ у сфері забезпечення		
Політика	Сфера застосування	Доступ за посиланням
Кодекс поведінки членів, волонтерів та працівників ТЧХУ	Визначає прийнятну поведінку та порушення для всіх працівників, волонтерів і партнерів відповідно до Статуту ТЧХУ. Включає вимоги щодо забезпечення, етичної та цифрової поведінки. Є основою для формування культури забезпечення та застосовується до всіх інших політик.	Кодекс поведінки членів, волонтерів та працівників ТЧХУ
Політика забезпечення ТЧХУ	Визначає загальне зобов'язання ТЧХУ у сфері забезпечення. Встановлює єдині визначення, керівні принципи, інституційну відповідальність та взаємозв'язок із підпорядкованими політиками і СОПами. Є основним документом і має пріоритет у разі конфлікту політик. Передбачає щорічний перегляд та повний перегляд кожні три роки або протягом 90 днів у разі суттєвих змін у законодавстві чи стандартах IFRC. Дотримання контролюється через щорічні самооцінки, внутрішні аудити ризиків та план дій з забезпечення.	

Тематичні політики		
Політика ТЧХУ із запобігання сексуальній експлуатації та насильству	Охоплює запобігання та реагування на сексуальну експлуатацію, насильство та домагання (ЗСЕН), включаючи як зовнішні (у взаємодії з громадами), так і внутрішні (поведінка на робочому місці) ризики. Узгоджена з мінімальними стандартами убезпечення.	Політика ТЧХУ із запобігання сексуальній експлуатації та насильству
Політика ТЧХУ щодо захисту дитини	Визначає зобов'язання, стандарти та процедури ТЧХУ щодо запобігання та реагування на шкоду, насильство чи недбале ставлення до дітей у всіх програмах та видах діяльності.	Політика ТЧХУ щодо захисту дитини
Наскрізнi політики		
Політика ТЧХУ з питань захисту, гендеру та включення	Сприяє інклюзії, безпеці та гідності шляхом подолання структурних бар'єрів і дискримінації (зокрема за ознаками гендеру, інвалідності, етнічності, сексуальної орієнтації). Підтримує правозахисний та ризик-орієнтований підходи	Гендерна політика ТЧХУ
Політика зворотного зв'язку ТЧХУ	Визначає безпечні та конфіденційні механізми повідомлення та зворотного зв'язку	
Політика захисту персональних даних ТЧХУ	Регулює обробку персональних і чутливих даних	

Політика «Знай свого партнера» (Know Your Partner Policy)	Регулює систему належної перевірки третіх сторін ТЧХУ та є ключовим елементом управління забезпеченням. Визначає процедури перевірки, класифікацію ризиків і мінімальні стандарти для партнерів. Інтегрує перевірки відповідності стандартам забезпечення та доброчесності	Політика «Знай свого партнера» Товариства Червоного Хреста України
Політика протидії шахрайству та корупції	Визначає процедури повідомлення та розслідування порушень, включаючи випадки, пов'язані з забезпеченням	Політика протидії шахрайству та корупції в ТЧХУ The Policy on prevention of fraud and corruption in URCS
Політика захисту даних (інформації)	Забезпечує відповідність національному законодавству у сфері захисту персональних даних та регулює обробку чутливої інформації, пов'язаної з забезпеченням	Політика захисту даних (інформації) у Товаристві Червоного Хреста України
HR-політики / СОПи безпечного добору персоналу	Інтегрують стандарти забезпечення у процеси відбору працівників, адаптації, управління результативністю та дисциплінарні процедури	
Положення про проведення службових розслідувань у ТЧХУ	Визначає принципи, процедури та стандарти проведення розслідувань, включаючи випадки, пов'язані з забезпеченням.	

Додаток 4
до Політики забезпечення
Товариства Червоного Хреста України
(пункт 1.7)

**Глосарій основних понять,
що стосуються сфери забезпечення**

Поняття	Визначення
<i>Загальні поняття</i>	
<i>Шкода (Harm)</i>	Будь-який фізичний, психологічний, емоційний, сексуальний, соціальний, економічний або інший негативний вплив на безпеку, права, гідність чи добробут особи
<i>Жорстоке поведіння (Abuse)</i>	Широке поняття, що охоплює різні форми неналежного поведіння: дії або бездіяльності, що призводить або може призвести до шкоди особі, зокрема внаслідок зловживання владою, довірою чи контролем. Жорстоке поведіння може включати фізичне, психологічне, сексуальне або економічне насильство, експлуатацію, недбалість, примус або інші форми шкоди. Жорстоке поведіння може проявлятися як у формі активних дій, так і через бездіяльність, що порушує права, безпеку, гідність та добробут особи
<i>Насильство (Violence)</i>	Одна з форм шкоди або жорстокого поведіння, що полягає у навмисному застосуванні сили, примусу, погроз або агресії, що призводить або може призвести до шкоди (фізичної, психологічної, сексуальної чи іншої) або травм
<i>Гендерно-зумовлене насильство</i>	Одна з форм насильства, що вчиняється проти особи на основі гендерних норм, нерівних владних відносин або гендерної нерівності

<i>(Gender-Based Violence)</i>	Будь-який акт насильства, а також погроза або примус, вчинені проти волі особи на основі гендерних норм або нерівних відносин, а саме: фізичне насильство (побиття, штовхання, застосування зброї, каліцтво, напад тощо), сексуальне насильство (сексуальні домагання, зґвалтування або спроба зґвалтування, торгівля людьми тощо), психологічне насильство (контроль, примус, шантаж, наклеп, погрози тощо), економічне насильство (пошкодження майна, обмеження доступу до фінансових ресурсів, працевлаштування або навчання, відмова від сплати аліментів тощо)
<i>Експлуатація (Exploitation)</i>	Одна з форм шкоди або жорстокого поводження, що полягає у використанні особи чи групи осіб для власної вигоди через несправедливі, неетичні або примусові дії, зокрема шляхом зловживання владою, довірою чи вразливістю
<i>Недбалість / небале ставлення/ нехтування (Neglect)</i>	Одна з форм шкоди або жорстокого поводження, що полягає у невиконанні обов'язку дбайливого ставлення, ненаданні необхідної підтримки, догляду, захисту або реагування, внаслідок чого може бути завдано шкоди безпеці, здоров'ю, гідності чи добробуту особи
<i>Домагання (Harassment)</i>	Одна з форм жорстокого поводження, що проявляється у неприйнятній або небажаній поведінці, що порушує гідність особи або створює ворожу, принизливу, образливу чи залякувальну атмосферу
<i>Булінг (Bullying)</i>	Одна з форм жорстокого поводження або домагань, що проявляється у повторюваній образливій, принизливій, агресивній або залякувальній поведінці, спрямованій на приниження гідності, підірив впевненості, безпеки чи добробуту особи

	Булінг може здійснюватися у фізичній, психологічній, економічній, сексуальній формі, зокрема із застосуванням засобів електронних комунікацій
<i>Сексуальне насильство</i>	
<i>Сексуальне насильство (Sexual Violence)</i>	Одна з форм гендерно-зумовленого насильства, що охоплює будь-які дії сексуального характеру, вчинені без добровільної згоди особи або із застосуванням сили, примусу, погроз чи зловживання владою. Сексуальне насильство може включати зґвалтування, сексуальні домагання, примус до сексуальних дій та інші форми сексуального примусу
<i>Підвиди сексуального насильства</i>	
<i>Сексуальна наруга (Sexual Abuse)</i>	Це підвид сексуального насильства, який пов'язаний із зловживанням владою, довірою або вразливістю. Часто використовується в гуманітарному контексті. У сфері ЗСЕН – це фізична дія сексуального характеру або намір/погроза такої дії з боку гуманітарного працівника щодо бенефіціара із застосуванням сили, в нерівних умовах або в умовах примусу. Може також включати неправомірні дії сексуального характеру онлайн
<i>Сексуальна експлуатація (Sexual exploitation)</i>	У сфері ЗСЕН – це зловживання вразливим становищем, дисбалансом влади, довірою бенефіціарів з боку гуманітарних працівників або спроба такого зловживання з метою отримання сексуальних послуг, у тому числі, отриманням грошової, соціальної, чи політичної вигоди від

	сексуальної експлуатації бенефіціарів, а також використання в порнобізнесі, примусову працю або примусове надання послуг, рабство або звичай, подібні до рабства, підневільний стан, залучення в боргову кабалу, вилучення органів, проведення дослідів над людиною без її згоди, усиновлення (удочеріння) з метою наживи, примусову вагітність, втягнення у злочинну діяльність тощо
Сексуальні домагання (Sexual harassment)	Одна з форм сексуального насильства або неприйнятної поведінки, що проявляється у небажаній вербальній, невербальній або фізичній поведінці сексуального характеру, яка порушує гідність особи або створює залякувальне, вороже, принизливе чи образливе середовище. Сексуальні домагання можуть здійснюватися особисто або за допомогою електронних комунікацій
Сфера забезпечення	
Убезпечення (Safeguarding)	Убезпечення – це інституційна система політик, процедур та практик, спрямованих на запобігання будь-яким формам шкоди, пов'язаним із діяльністю організації, а також на забезпечення своєчасного виявлення, повідомлення та реагування на ризики і випадки такої шкоди. Убезпечення охоплює відповідальність усіх працівників, волонтерів, партнерів та пов'язаних осіб організації і реалізується через інтеграцію принципів безпеки, гідності та підзвітності у всі напрями діяльності. Система забезпечення включає, зокрема, запобігання, виявлення, повідомлення, реагування та захист, а також спеціалізовані напрями, такі як захист від сексуальної експлуатації та наруги та забезпечення дітей

<i>Дисбаланс влади (Power imbalance)</i>	Ситуація, в якій одна сторона має значно більший вплив або контроль над іншою, що підвищує ризик експлуатації чи зловживань
<i>Захист від сексуальної експлуатації та наруги (ЗСЕН) (Protection from Sexual Exploitation and Abuse (PSEA))</i>	Заходи і дії, вжиті для запобігання та протидії сексуальній експлуатації та нарузі, особливо в гуманітарному контексті та контексті розвитку. Він спрямований на захист вразливих осіб від шкоди, заподіяної тими, хто має владні повноваження, зокрема гуманітарними працівниками, а також на те, щоб до всіх людей ставилися повагою до їхніх прав та гідності
<i>Нульова толерантність (Zero Tolerance)</i>	Підхід, відповідно до якого ТЧХУ не допускає жодних форм порушень у сфері убезпечення, зокрема сексуальної експлуатації та наруги/насильства, домагань, експлуатації, жорстокого поводження, дискримінації та зловживання владою. Нульова толерантність також означає обов'язковість своєчасного повідомлення та реагування на ризики, підозри або випадки у сфері убезпечення. Бездіяльність або невжиття заходів у відповідь на відомі ризики або повідомлення розглядається як порушення цієї Політики. Застосування підходу нульової толерантності здійснюється відповідно до принципів справедливості, пропорційності, конфіденційності та підходу, орієнтованого на постраждалу особу
<i>Захист від переслідування (Non-retaliation)</i>	Захист від будь-яких форм переслідування щодо осіб, які добросовісно повідомляють про порушення або беруть участь у розслідуваннях
<i>Викривач (Whistleblower)</i>	Особа, яка повідомляє про можливі порушення або неправомірні дії на підставі обґрунтованих підозр

<i>Інші терміни</i>	
<i>Дитина (Child)</i>	Будь-яка особа віком до 18 років відповідно до Конвенції ООН про права дитини
<i>Захист (Protection)</i>	Заходи, спрямовані на забезпечення безпеки, поваги до гідності та прав осіб, зокрема шляхом запобігання та реагування на насильство, дискримінацію, експлуатацію та інші порушення прав у рамках гуманітарних програм та інтервенцій. У контексті цієї Політики, захист розглядається як один із компонентів системи убезпечення, поряд із запобіганням, виявленням, повідомленням та реагуванням на ризики і випадки шкоди
<i>Захист дітей (Child Protection)</i>	Сфера гуманітарної та соціальної діяльності, спрямована на запобігання та реагування на насильство, експлуатацію, жорстоке поводження та недбалість щодо дітей у громадах та суспільстві
<i>Принцип «не нашкодь» (Do no harm)</i>	Обов'язок уникати та мінімізувати як навмисну шкоду, так і ненавмисну шкоду, що може виникати внаслідок діяльності чи впливу Товариства або осіб, пов'язаних з ТЧХУ

Примітка: Для узгодження термінології у сфері запобігання сексуальній експлуатації та насильству (нарузі) (ЗСЕН) додатково може використовуватися Глосарій з питань ЗСЕН в Україні, розроблений за участі Фонду ООН у сфері народонаселення (UNFPA), Міжнародного комітету порятунку (IRC) та Мережі ЗСЕН в Україні як практичний інструмент для гуманітарних організацій та програм розвитку:

[Ukraine: PSEA Glossary \[EN/UK\] - Ukraine | ReliefWeb](#)

Матеріали МПК щодо захисту від сексуальної експлуатації та наруги:

[Protection from Sexual Exploitation and Abuse | IASC](#)

Додаток 5
до Політики забезпечення
Товариства Червоного Хреста України
(пункт 8.2)

Стандарти очікуваної поведінки (практичні приклади)

Політика забезпечення ТЧХУ вимагає від усіх працівників, волонтерів та інших пов'язаних з ТЧХУ осіб дотримання стандартів поведінки, що відповідають цінностям організації, принципам забезпечення та Кодексу поведінки членів, волонтерів та працівників ТЧХУ.

Наведені нижче приклади визначають очікувану поведінку на практиці:

1. Ставитися до всіх осіб з повагою та гідністю незалежно від раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії, політичних чи інших переконань, національного або соціального походження, майнового стану, інвалідності, народження чи іншого статусу.

2. Використовувати доречну, поважну та ненасильницьку мову і поведінку, сприяючи створенню безпечного та інклюзивного середовища.

3. Дотримуватися належних професійних меж у будь-який час, особливо під час взаємодії з дітьми та особами у ситуації вразливості.

4. Забезпечувати, щоб взаємодія з дітьми та особами у ситуації вразливості відбувалася у безпечному, відкритому та контрольованому середовищі відповідно до процедур забезпечення.

5. Діяти таким чином, щоб уникати ситуацій, які можуть бути сприйняті як неналежні, забезпечуючи прозорість та підзвітність у взаємодії.

6. Сприяти формуванню відкритого та безпечного середовища, в якому люди почуваються комфортно, повідомляючи про занепокоєння або висловлюючи дискомфорт.

7. Брати відповідальність за розпізнавання ризиків у сфері забезпечення та належне реагування, включаючи повідомлення про занепокоєння відповідно до цієї Політики.

8. Підтримувати та розвивати безпечну організаційну культуру, що базується на взаємній повазі, підзвітності та дотриманні стандартів забезпечення.

Додаток 6
до Політики убезпечення
Товариства Червоного Хреста України
(пункт 8.3)

Практичні приклади неприйнятної поведінки

ТЧХУ суворо забороняє будь-які форми поведінки, що можуть призвести до шкоди, зловживання, насильства, експлуатації або порушення гідності, зокрема:

сексуальну експлуатацію та насильство;

будь-яку сексуальну активність із дітьми (особами, які не досягли 18 років), незалежно від віку згоди або положень місцевого законодавства;

обмін грошима, працевлаштуванням, товарами чи послугами на сексуальні послуги або будь-яку форму принизливої, зневажливої чи експлуатаційної поведінки;

сексуальні стосунки з отримувачами допомоги або іншими особами, у випадках, коли існує або може сприйматися як існуючий дисбаланс влади;

будь-які форми фізичного, емоційного, психологічного або економічного насильства чи зловживання;

домагання, булінг, залякування або примус, включаючи сексуальні домагання на робочому місці;

дискримінацію, виключення або відмову у наданні послуг за будь-якою ознакою;

зловживання владою, посадою або впливом з метою особистої вигоди або на шкоду іншим;

експлуатацію та недбалість, включаючи дитячу працю, примусову працю або бездіяльність щодо запобігання шкоді;

неправомірне використання гуманітарної допомоги, ресурсів чи послуг у спосіб, що може завдати шкоди або сприяти експлуатації;

неправомірне використання цифрових платформ, комунікацій або зображень;

порушення конфіденційності, включаючи несанкціоноване розголошення інформації;

неповідомлення про ризики або випадки порушень у сфері убезпечення відповідно до цієї Політики.

Незнання віку, наявності або відсутності згоди чи наміру не є виправданням.

**Шість основних принципів щодо захисту
від сексуальної експлуатації та наруг
Міжвідомчого постійного комітету ООН (Inter-Agency Standing
Committee (IASC))**

[IASC Six Core Principles Relating to Sexual Exploitation and Abuse, 2019 | IASC](#)

1. Сексуальна експлуатація та насильство з боку гуманітарних працівників є актами грубого проступку, а тому вони є підставою для звільнення з роботи.

2. Забороняється вступати в сексуальні стосунки з неповнолітніми особами. Незалежно від віку повноліття або віку згоди на місцевому рівні, вступати в статеві відносини з особами, котрі не досягли 18-річного віку, категорично заборонено. Незнання віку людини не є виправданням, тож вступаючи у стосунки з неповнолітньою особою, гуманітарний працівник чи працівниця можуть бути притягнутим до відповідальності.

3. Не можна вступати в сексуальні стосунки в обмін на матеріальну винагороду. Обмін грошей, роботи, товарів чи послуг на секс, включаючи сексуальні послуги або інші форми принизливої або експлуаторської поведінки є забороненим. Це стосується також обміну на допомогу, яка призначена бенефіціарам.

4. Сексуальні стосунки між працівниками гуманітарної допомоги та бенефіціарами категорично не заохочуються, оскільки вони засновані на нерівній динаміці влади. Такі відносини підривають довіру та чесність роботи з надання гуманітарної допомоги.

5. Якщо у гуманітарного працівника виникають занепокоєння або підозри щодо сексуального насильства чи експлуатації з боку колег, незалежно від того, чи належать вони до однієї організації чи ні, він чи вона повинні повідомити про такі підозри через встановлені механізми всередині організації.

6. Гуманітарні працівники та працівниці зобов'язані створювати та підтримувати середовище, яке запобігає сексуальній експлуатації та насильству, а також сприяти виконанню кодексу поведінки організації. Менеджери всіх рівнів несуть особливу відповідальність за підтримку та розробку систем, які підтримують це середовище.